

Ordnungen tilveiebragt meget bedre ved strax at normere en Gage, som er passende for en Archivvar, og lade ham iværksætte Ordningen, end ved først at faae Archivet ordnet og saa engagere En til at bestyre det. I det Hele taget vil Archivvæsenet staae sig meget bedre ved, at der strax kommer En til at tage fat paa at ordne det, som man kan være tjent med at beholde for Fremtiden. Da den høitærede Krigsminister i hvad han sidst yttrede, gav, som det forekommer mig, aldeles tilstræffelige Bidrag til at vurdere den Anviisning, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) fremkom med, skal jeg ikke gaae ind paa den, men dog yttre, at jeg antager det for at være mindre hensigtsmæssigt, at der gives Ministeriet Anviisning paa, hvilke Mænd det skulde vælge til at bestyre de Forretninger, hvorom der er Spørgsmaal. Det er for mig klart, af hvad Krigsministeren bemærkede, at man ikke uden videre kan tage en Mand til det, blot af den Grund, at han er bleven affædiget fra Militatretaten; og der ere flere Omstændigheder, som den ærede Krigsminister paaapegede, der gjøre andre Hensyn fornødne. Jeg mener derfor, at Uendningsforslaget, som gaaer ud paa, ikke at betvilge fast Gage til Archivaren, helst maatte forkastes.

Schack: Jeg ønskede blot at gjøre en Bemærkning om Posten for Directeuren for Armeens Personel. Det forekommer mig nemlig, at de ærede Talere, der have udtalt sig for at Uendningsforslaget skulde forkastes, have fuldkommen Ret. Det er jo dog, synes mig, aabenbart, at ved Bestemmelsen om Gageringen skal man tage Hensyn til, hvilken Byrde Posten medfører, hvilken Tillid den udtræyer, og hvilken Stilling i det Hele taget Personligheden, som beklæder den, har. Naar man har anført det Hensyn, at man kunde komme til at give denne Embedsmand højere Pension, naar han fik en højere Gage, fordi han let kan gaae af, saa maa jeg erindre om, at vi netop, da vi havde Pensionsloven under Behandling, fremhævede som en Grund for at give højere Pension, at det nu var let at affædige Embedsmænd, da de nye Forhold gave dem en større Usikkerhed i deres Stilling, og at man derfor navnlig burde søge at fikke

dem en nogenlunde høj Pension. Dette blev fra alle Sider udtalt og anerkjendt; men netop dette Grundlag for Pensionsloven maa jo bevirke, at de, som have Stillinger, som let kunne tages fra dem, og som maaskee ogsaa let bør kunne tages fra dem, — skjøndt jeg ikke troer, at man hidtil har gennemført dette Princip, — snarere burde have en højere Pension end en lavere. Men det, som forekommer mig at være det Væsentligste, det er, at Embedsmændene maae have den Gage, som deres Stilling giver dem Krav paa, for de Forretninger, de udføre og det Embede, de beklæde; alle øvrige Hensyn synes mig virkelig maae tilbagetrænges. Vi gjøre heller ikke denne Regel gjældende under de andre Ministerier, og vi gjøre den heller ikke gjældende med Hensyn til Ministrene selv, thi disse maae jo langt snarere kunne verle, end Directeurerne, eller de, som have Tillidsposter under Ministerierne, og med Hensyn til Ministrene erkjende vi jo dog, at netop de vigtige Arbejder, som paaligge dem, og den høie Stilling, de indtage, berettiger dem til den høie Gage. Men hvorfor skulle vi da i det foreliggende Tilfælde følge et andet Princip, da samme Grund foreligger?

B. Christensen: Ja, jeg troer nu rigtig nok, at det er en noget betænkelig Analogi eller Lighed, Folk ville finde mellem hvad der gjælder de civile Ansættelser og hvad der gjælder de militære; thi det viser sig i mangfoldige Forhold, at saa omtrent modsatte Synsmaader i denne Henseende maae følges og i Virkeligheden ogsaa blive fulgte. Jeg troer nu, at det ikke er saa ganske vanskeligt at indsee, at det til Exempel kan være meget betænkeligt at aflægge en personel Directeurpost saaledes, at vedkommende Officeer, der bliver sat ind i den, bliver næsten ubevægelig staaende i den; det er neppe det Naturlige og neppe det Usikkelige netop under Krigsforvaltningen. Det er ogsaa, som allerede bemærket af den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing paa Falster (Monrad), af meget sagkyndige Folk antaget, at det netop var hensigtsmæssigt og mere stemmende med flere andre Landes Exempler, at man ikke fulgte den Lighed, som flere ærede Medlemmer her i Salen ville have gjort gjældende. — Hvad Archivvæsenet an-